

עם השכינה, והוא תומך אותה, וסוד הכהן - וירוע יהוה על מני נגלהה, יכו שכינה הגאללה. זהו שפטותם נשבע יהוה בימינו ובכורע עוז, ועוד, כי יהוה שכני עד הפקר.

ולמה נקראת זרוע יהוה? ממש שבקף היד בו י', חמש אצבעות ה', הקנה של הימין שהוא כזרע, ר' הפטף, בו ה', וזה העמוד האמצעי שנתקשר בימין, להקים בו שכינה בгалות, ומה ששהה קדמאות של העמוד האמצעי, נאמר בו (ישעה ט) מולייך לימין משה זרוע תפארתו. והוא בזקע את מי התורה לזרע אברהם, שהוא ימין, להיות לו שם עולם, ונקשר בה' של אברהם, שהוא חמשה חמשי תורה, ובזה השתלים משה, ימץ בששתליהם נגלהה צליין הימין, וזהו וירוע יהוה על מי נגלהה.

ה חמישי בנגון, ממש שהגנו, הנה עלות ממנה פמה נגינות, עלמות מצד השמאלי, שמשם רוח צפון הימה יורחת בכנור דוד והיה מגן מלאיו. זהו שפטותם והיה כגן המגן וגומר. ממש יוצאים רעים כבירותיו מי יתבונן, ממש רעה התרעה הארץ בתקיעה, פור התפורה הארץ בשברים. באוטו זמן שלשות האבות מתקשרים עם גבריה, ונעים בהם פרועה שכירים תקיעה, ובכם רעה התרעה הארץ, וגומר, וזה יהיה בסוף הימים, וכל אותן הלו יהיו הארץ ישראל, ממש שם חברון האבות. שם קברים האבות.

ואיהו בגולטה עם שכינתה, ואיהו תמייך לה, ורוא דמלה (ישעה ג' א) וירוע יי' על מי נגלהה, וביה אומאה דפרקנא, ה' הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו ובכורע עוז, ועוד (רוית ג' כי יי' שכבי עד הבקר).

ואמאי אתקי זרוע יי', בגין דכף היד ביה י', חמש אצבעאן ה', קנה דימינא דאייהו דרווע ו', כתף ביה ה', ורא עמודא דאמצעיתא דاتקשר בימינא, לאקמא ביה שכינתה בגולטה, ומשה דאייהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא, אטמר ביה (ישעה ט) מולייך לימין משה זרוע תפארתו, ואיהו בזקע מיא דאוריתא לגבי זרוע אברהם דאייהו ימין, למהיי ליה שם עולם, (ד"ג כח ע"ב) ואתקשר בה' ד아버ם, דאייהו חמשה חומשי תורה, ובזה אשפטים משה, ומיד דאשפטים אתגלייא עליה ימין, ורא הוא (ישעה ג' א) וירוע יי' על מי נגלהה.

חמשה בנגון, בגין דהאי ניגון סליק מגיה כמה נגינות, עלימן מסטרא דשMAILA, דמתמן רוח צפון הוה נחתא בכנור דוד והיה מגן מלאיו, ה' הוא דכתיב (מלכים ב ג ט) והיה כגן המגן וגומר.

ומתפּן רעמן נפקין, ה' הוא דכתיב (איוב י' י) ברעם גבירותיו מי יתבונן, ומתפּן (ישעה כד ט) רעה התרעה הארץ בתרעעה, מסטרא דמיטה כלפי חסד, מוט התמוטטה הארץ בתקיעה, פור התפורה הארץ בשברים, וזהו תלת אבן מתקשרים בגבריה, ואתבעידו בה פרועה שכירים תקיעה, ובhone רעה התרעה וגומר, ורא יהא בסוף יומיא, וכל אתיין אלין באירוע דישראל יהון, בגין דתמן חברון דאבן תפּן קבורים.

הששי הלויה הלויהו, וזה ה"ו, עלייו נאמרليل שmorphים הוא ליהו, ודה אידי עמוידא דאמצעיתא, ורזה דמלה (ירמיה לא) השמיעו הלו, ואמרו הווע יהוה את כללו, ואמרו הווע יהוה את עמק את שאירת ישראל, לקים את הכתוב כי מי צאך הארץ מארץ מצרים אראננו נפלאות.

וסוד הזכר - מ"ה ש"היה ה"ו וא ש"יינה, ובו מ"מכון ש"בתו ה"שגית, משום שהוא הדמות של העמוד האמצעי. באוטו זמן מתקים סוד המונה שאמר, אוכליין כל ארבע ותולין כל חמיש, שהינו האלף החמשי, ושורפים בתחלת יש, שהוא האלף הששי.

ובדי שלא יפרידו בין שיש, שהוא העמוד האמצעי, ובין שבע, שהוא בת דוגו, ציריך לבער שעוד וחמש, שהם ערבית, שלא יראו בין שיש, שהוא רב, ובין שבע, שנאמר בה שבע ביום הלטikh, משום שערב רב הפירדו בין שיש לשבע במנון תורה, במ"זג אמר וירא העם כי בשיש משה, ופרישתו בשיש, בשיש השעות הלו עשו את העגל, והפרידו בין ר' יה, שהם שיש לשבע, כך יפריד אוטם הקדוש ברוך הוא בין שיש לשבע.

שבניהם היה מה פרוסה לחם עני ודי, ובאותו זמן תהייה שלמה, במ"זח ברפתה שהיא מהה שלמה. זהו שפטות והיה אור להלבנה כאור המטה, ולמה היה מהה פרוסה? משום שהסתלק ממנה ר', הר gal שלה, להיות בו כמו מצוה, ומה מה פרוסה נשארה ר', ומשום זה מהה פרוסה ר', מהה שלמה ר',

פרוסה ר', מהה שלימה ר', ובגין דא אמרין היל גמור והיל שישנו

שהיתהאה הלויה הלויה ודה ה"ו, עלייה אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא ליהי, ודה אידי עמוידא דאמצעיתא, ורזה דמלה (ירמיה לא) השמיעו הלו, ואמרו הווע יי' את עמק את שאירת ישראל, לקים קרא (מיכוזטו) כי מי צאך הארץ מצרים אראננו נפלאות.

ורזה דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"ו וא ש"יינה, וביה (תהלים לג י) מ"מכון ש"בתו ה"שגית, בגין דאייה דיקננא דעתוידא דאמצעיתא, בהויא זמנא אתקים רזה דמתניתין דאמר אוכליין כל ארבע, ותולין כל חמיש דהינו אלף חמיש, ושורפין בתחלת שיש דאייה אלף שתיתאה.

ובגין דלא יפרישו בין שיש דאייה עמוידא דאמצעיתא, ובין שבע דאייה בת זוגיה, ציריך לבער שאור וחמש דאיןון ערבית רב, דלא יתizzare בין שיש דאייה ר', ובין שבע דאמר בה (שם קיט קס) שבע ביום הלטikh, בגין דתץין ביום שיש לשבע במנון תורה, דערב רב אפרישו בין שיש לשבע במנון תורה, כמה דאת אמר (שמות לב א) וירא העם כי בשיש מטה, ואוקמויה בשיש, באליין שית שעתין עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ר' יה דאיןון שיש לשבע, הכי יפריש לון קידשא בריך הוא בגין שיש לשבע.

ה בגין יוזה הות מהה פרוסה לחם עני עני ודי, ובהויא זמנא תהא שלימה פגונא דחברתא דאייה מהה שלימה, הדה הוא דכתיב (ישעה ל כו) וקהה אור להלבנה כאור המטה, ואמאי הות מהה פרוסה, בגין דאסטלק מנה ר' רgal דילה למהי ביה במאורה, ומה מהה פרוסה אשთארת ר', בגין דא מהה פרוסה ד', מהה שלימה ר', בגין דא אמרין היל גמור והיל שישנו